

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (UD233)
Autor	Ministerstwo Klimatu i Środowiska
Projekt z dnia	20 marca 2026 r. (przekazany w ramach KWRiST 1 kwietnia 2026 r.)

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Adrian Pokrywczyński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	+48 18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 11 – w zakresie zmienianego art. 12 ust. 7 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody (dalej jako: uOchrPrzyroda)	Dlaczego uprawnienia do bezpłatnego wejścia do parku narodowego tracą mieszkańcy gmin graniczących z parkiem?	Park narodowy oddziałuje nie tylko na mieszkańców gminy, na terenie której się znajduje, ale także sąsiednich gmin. Jeśli granicą parku narodowego będzie stanowić granicę gmin, to mieszkańcy gminy graniczącej powinni mieć możliwość korzystania z parku na równych prawach, co mieszkańcy gmin, gdzie park jest na jej terytorium. Inaczej dojdzie do sytuacji, którą można nazwać dyskryminacyjną.		
2.	Art. 1 pkt 12 – dodawany art. 12a	Należy doprecyzować przepisy, w szczególności	Projekt zakłada wprowadzenie opłaty w wysokości 15% ceny biletu, jednak nie		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
	uOchrPrzyroda	turysta powinien otrzymywać pełną informację o cenie łącznej biletu.	precyzuje w jaki sposób ta opłata będzie pobierana (czy jako część łącznej ceny biletu, czy jako odrębna kwota na którą wystawiany jest odrębny dokument) W tym drugim przypadku istnieje ryzyko nieporozumień, gdyż eksponowana cena będzie musiała być ceną bazową, a dopiero potem „przy kasie” osoba będzie dowiadywać się o pełnej kwocie. W projekcie powinna znaleźć się gwarancja, że dodawana stawka jest już uwzględniona w cenie widocznej na cennikach (najlepiej wraz z informacją, że 15% będzie przekazywane na organizacje ratownicze). Być może przepis należy przeredagować w ten sposób, że 15% ceny biletu jest odprowadzane na rzecz podmiotu świadczącego ratownictwo – bez wprowadzania dodatkowej opłaty.		
3.	Art. 1 pkt 13 – w zakresie dodania art. 13 ust. 8 uOchrPrzyroda	Ponieważ zgodnie z już obowiązującym przepisem (art. 13 ust. 3a i 3b) uzgodnieniom z RDOŚ podlegają dokumenty planistyczne (w tym uproszczone plany urzędzenia lasów) w kontekście rezerwatów to postulujemy, by poza opinią regionalnej rady ochrony przyrody, opinie dotyczące uznania za rezerwat i zmiany jego granic oraz likwidacji dokonywały także rady gmin i rady powiatów.	Utworzenie rezerwatów wpływa na szereg obowiązków organów samorządowych, zgodnie z art. 3a i 3b artykułu 13 uOchrPrzyroda. Skoro zmieniamy już ten przepis, dodając kwestie opiniowania kwestii formalnych stanowienia rezerwatów dla regionalnej rady ochrony przyrody, powinny zostać włączone w to (w takim samym terminie jak rada ochrony przyrody) także samorzady, których to dotyczy.		
4.	Art. 1 pkt 15 lit. b i lit. c – uchylenie art. 15 ust. 2 pkt 5 oraz dodanie art. 15 ust.	Do podmiotów (osób), których dotyczą wyłączenia z zakazów, które to wyłączenia mają być uregulowane w art.	Projekt przewiduje, że zostanie usunięta przesłanka wyłączenia z całego szeregu zakazów dla jednostek organizacyjnych, osob prawnych lub fizycznych oraz wykonywania		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
	2a-2d uOchrPrzyroda	15 ust. 2a-2d należy dodać pracowników organów obsługujących jednostki samorządu terytorialnego	<p>prawa własności na terenie obszarów objętych ochroną krajobrazową w ramach gospodarczego wykorzystywania zgodnie z przepisami KC. Powoduje to potencjalne ryzyko znacznego ograniczenia działalności podmiotów publicznych, w tym samorządowych.</p> <p>Dlatego, jeśli projektodawcy chcą stworzyć katalog wyłączeń, to powinno się do niego dopisać wykonujących czynności służbowe pracowników organów jednostek samorządu terytorialnego (ust. 2a pkt 1). Jest to ważne w kontekście ogólnych zakazów przemieszczania się lub organizacji wydarzeń społecznych.</p>		
5.	Art. 1 pkt 15 lit. d – uchylany art. 15 ust. 3 pkt 2 lit. b oraz ust. 4 pkt 2 lit. b uOchrPrzyroda	Skreślić.	<p>Oczywiście zgadzamy się, że tereny przyrodniczo cenne nie powinny być co do zasady objęte inwestycjami. Ale skreślany punkt dotyczy szczególnego rodzaju inwestycji, które mogą zapewniać bezpieczeństwo mieszkańcom okolicy (inwestycje celu publicznego o nieliniowym charakterze związanych z ochroną ludności przed powodzią i suszą). Stąd należy pozostawić taką potencjalną możliwość. Taki krok legislacyjny budzi zdziwienie w kontekście aktualnego silnego zainteresowania opinii publicznej kwestiami ochrony ludności oraz doświadczeń z ostatnich powodzi.</p> <p>W uzasadnieniu mowa jest w zasadzie tylko o przywróceniu poprzedniego stanu prawnego.</p>		
6.	-Art. 1 pkt 17 lit. b (zmiana art. 16 ust. 3a uOchrPrzyrody) -Art. 1 pkt 23 lit. b	Proponowana konstrukcja jest nieznana ustrojowi samorządu terytorialnego w Polsce. Musiałaby się wiązać	Projektodawcy zakładają, że w przypadku ustanawiania: 1) parków krajobrazowych (dotyczy		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
	<p>(dodawany art. 23 ust. 2a uOchrPrzyrody) - Art. 1 pkt 43 lit. c (dodawany art. 44 ust. 2b) - wszystkie w zakresie zmian, które wprowadzą wspólne uchwalanie aktów prawnych przez organy stanowiące JST</p>	<p>ze zmianami w ustawach ustrojowych, a i to budziłoby wątpliwości.</p>	<p>samorządu województwa)</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) obszarów chronionego krajobrazu (dotyczy samorządu województwa) 3) „małych” form ochrony przyrody z art. 44 uOchrPrzyrody (dotyczy samorządu gminnego) <p>które będą położone na terenie więcej niż jednej jednostki samorządu, ich organy stanowiące (odpowiednio sejmiki i rady gmin) będą miały kompetencję do „wspólnego” uchwalania takich uchwał. Jest to jednak konstrukcja, która zakłada de facto „scalenie” organów stanowiących w jeden organ na potrzeby takich uchwał. Rodzi to wątpliwości, czy taka możliwość jest dopuszczalna, biorąc pod uwagę samodzielność każdej z jednostek. Po drugie, czy nie musiałoby to powodować masowych zmian w statutach poszczególnych JST, które teoretycznie, musiałyby przewidywać w takich wypadkach jednakowe procedury zwoływania takich specjalnych sesji oraz kwestie ich przeprowadzenia (łącznie z kierowaniem sesją). Nie ma być to bowiem wspólne, okolicznościowe spotkanie dwóch rad czy sejmików, a normalna, samorządowa procedura legislacyjna ustanawiająca akt prawa miejscowego oddziałujący w sposób powszechny.</p> <p>Na bazie ustrojowej należy zadać pytanie dlaczego reprezentanci jednej ze wspólnot mają decydować o sytuacji prawnej w innej? Budzi to wątpliwości w kontekście naturalnej przecież różnicy w liczbie radnych w poszczególnych organach. Teoretycznie jeden z organów zawsze miałby „przewagę” liczbową.</p>		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
			<p>Ponadto, nie jest wskazane co w przypadku ewentualnej skargi rady gminy na uchwałę sejmików. Do którego WSA należy ją wnieść?</p> <p>Aktualnie, orzecznictwo wyklucza wspólne sesje różnych organów – zob. np. wyrok WSA w Kielcach sygn. II SA/Ke 171/25; wyrok WSA w Opolu sygn. II SA/Op 290/09. Projektowane przepisy wprowadziłyby zamieszanie organizacyjno-ustrojowe.</p>		
7.	<p>Art. 1 pkt 17 lit. c-f – w zakresie zmiany art. 16 ust. 4 i dalszych uOchrPrzyroda</p> <p>Art. 1 pkt 20 lit. e-h – w zakresie art. 19 ust. 6c – 6e uOchrPrzyrody</p> <p>Art. 1 pkt 23 lit. c-f – w zakresie art. 23 ust. 3 i 3a (zmieniane) oraz art. 23 ust. 3aa i 3b uOchrPrzyroda</p> <p>Art. 1 pkt 24 lit. b-3 – w zakresie art. 23a ust. 5 - 7</p>	<p>Zaproponowany sposób ograniczenia roli organów samorządu gminnego przy ustanawianiu form ochrony przyrody budzi poważne wątpliwości.</p>	<p>Projektodawcy wskazują, że obecne przepisy – wymagające uzyskania uzgodnienia z radą gminy wymagają zmiany wobec „bezwzględnie” sprzeciwu gmin wobec ustanawiania parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu. Nie wdając się w dyskusję z tym stwierdzeniem zwracamy uwagę na fakt, że ewentualne zmiany powinny równoważyć interesy wszystkich stron – tymczasem zaproponowane rozwiązanie nie spełnia tego warunku.</p> <p>Opinia, nawet bardzo mocno uzasadniona, pozostaje jedynie opinią, która może być bez słowa zignorowana. Jak sądzimy w zamyśle projektodawców narzędziem obrony gmin przed niekorzystnymi dla nich rozwiązaniami miałyby być skarga do sądu administracyjnego. Zaproponowane rozwiązanie jest jednak ułomne. O ile przesłanką wniesienia skargi ma być ograniczenie możliwości rozwojowych gminy wynikających z ustaleń planu ogólnego gminy lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w stopniu nieproporcjonalnym do wartości jakie mają być chronione, to jednak zakres kognicji sądu administracyjnego nie został zmieniony. Sąd</p>		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
			<p>administracyjny jest sądem prawa, a zatem będzie jedynie oceniał, czy uchwała sejmiku województwa została podjęta zgodnie z prawem, czy też nie. Jako że sejmik województwa nie ma w wytycznych w delegacji ustawowej wskazania, że ma uwzględnić możliwości rozwojowe gmin, wydaje się, że nawet w przypadku spełnienia przesłanek dopuszczalności skargi rozstrzygnięcie sądu administracyjnego będzie co do zasady niekorzystne dla skarżącej gminy. Wydaje się, że lepszym rozwiązaniem byłaby możliwość kwestionowania odmowy obecnego uzgodnienia w związku z przekroczeniem zakresu swobody gminy przy uzgadnianiu projektu.</p>		
8.	<p>Art. 1 pkt 18 lit. a – w zakresie potencjalnej zmiany art. 17 ust. 1 pkt uOchrPrzyroda</p>	<p>Proponujemy znowelizować przy okazji ten punkt dotyczący zakazów w kontekście drzew stwarzających zagrożenie dla ludzi lub mienia.</p> <p>Propozycja brzmienia: 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby: a) ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego, b) zapewnienia bezpieczeństwa ludzi lub mienia w istniejących obiektach budowlanych w</p>	<p>Proponowana zmiana ma na celu możliwość dopuszczenia rezygnacji z zakazów również w przypadku realnego i bezpośredniego zagrożenia dla ludzi i mienia, np. kiedy zadrzewienie przydrożne nie stanowi bezpośredniego zagrożenia dla ruchu drogowego, lecz dla ludzi lub mienia na terenie przyległej do drogi nieruchomości już tak (np. jest suche, pochylone nad budynkiem mieszkalnym sąsiadującym z drogą). Zagwarantuje też ochronę urządzeń przesyłowych. Postulowane przesłanki dotyczą sytuacji, które są ekstraordynaryjne i związane z zachowaniem bezpieczeństwa i porządku – byłyby więc używane wyłącznie w razie konieczności.</p>		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
		<p>przypadkach bezpośredniego zagrożenia tych wartości, c) zapewnienia funkcjonowania urzędzeń, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, d) budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urzędzeń wodnych;</p>			
9.	<p>Art. 1 pkt 29 lit. f – w zakresie zmienianego art. 28 ust. 10 pkt 8 i 9 uOchrPrzyrody</p>	<p>Jakie jest ratio legis dodawania wskazań oraz wymagań dla planów urzędzeń lasów, w tym uproszczonych planów urzędzeń lasów i jaki byłby skutek ich nieuwzględnienia?</p>			
10.	<p>Art. 1 pkt 29 lit. g – dodawany art. 28 ust. 10b ouOchrPrzyroda</p>	<p>Czy zgoda dotyczy wszystkich podmiotów wymienionych w tej jednostce organizacyjnej czy tylko „innych”</p> <p>Proponujemy brzmienie: „Jako podmioty odpowiedzialne za wykonanie zadań ochronnych można wskazać, za ich zgodą, podmioty sprawujące nadzór nad innymi formami ochrony przyrody, zarządzające gruntami lub wodami Skarbu Państwa, a także inne podmioty.”.</p>	<p>Uzasadnienie sugeruje, że takie wskazanie jako podmiotów odpowiedzialnych za wykonanie zadań ochronnych jest za zgodą tych podmiotów (co wzmacnia wyjątek z ust. 10c). Jednak redakcja może powodować interpretację, że takie wskazanie może zostać narzucone a zgoda ma dotyczyć tylko „innych podmiotów”. Wobec czego postulujemy wprowadzenie proponowanej przez nas zmiany.</p>		
11.	<p>Art. 1 pkt 43 lit. d –</p>				

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
	zmieniany art. 44 ust. 4 i dodawane art. 44 ust. 6-7 uOchrPrzyrody	Projekt przewiduje procedurę nadzorczą wobec nieuchwalenia stosownych uchwał przez rady gmin. Ale w zasadzie po co nakładać obowiązek na rady, skoro można wprowadzić mechanizm uchylenia uchwał z mocy prawa we wskazanych przypadkach?	Projektowana nowelizacja mogłaby zakładać, że przez utworzenie parku narodowego, rezerwatu przyrody lub parku kulturowego (a więc nominalnie „silniejszej” formy ochronnej) z mocy prawa znosi się formy ochrony przyrody ustanowione przez gminę. Takiego stwierdzenia mógłby dokonywać wojewoda. Byłaby to procedura krótsza i lepsza ze względu na ekonomikę procesową, zamiast trybu „nadzorczego”, który proponują projektodawcy, a który zakłada obstrukcję ze strony rady gminy, co może mieć dalsze konsekwencje prawne. Skoro park narodowy lub rezerwat już powstają, to nie ma sensu tworzyć kolejnej biurokratycznej procedury znoszenia „słabszych” form ochrony przyrody przez gminę.		
12.	Art. 1 pkt 43 lit. d – zmieniany art. 44 ust. 4 uOchrPrzyroda	Pozostawić możliwość zniesienia formy ochrony przyrody w przypadkach konieczności realizacji inwestycji celu publicznego w przypadku braku rozwiązań alternatywnych lub zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego.	Usunięcie tego fragmentu ust. 4 może skutkować zablokowaniem niektórych niezbędnych inwestycji, zwłaszcza w przypadku form ustanowionych kilkadziesiąt lat temu, w innej przestrzeni miejskiej lub stanie zabudowy wiejskiej. Usunięcie tej przesłanki w czasach, gdy w debacie publicznej ciągle przewija się temat ochrony ludności jest co najmniej niefrasobliwe.		
13.	Art. 1 pkt 44 – dodawany art. 44a uOchrPrzyroda	Przepis zbyt mocno ingeruje w samodzielność organu stanowiącego, a przez to lokalnej społeczności.	Rozumiejąc projektowany przepis w zakresie możliwości wnioskowania o ustanowienie dwóch „małych” form ochrony przyrody, postulujemy, by była to samodzielna decyzja rady, nie obwarowana ścisłymi przesłankami co do odmowy. Można zachować nawet termin rozpatrzenia wniosku (3 miesiące), lecz nie		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
			powinniśmy narzucać sztywne granice dla decyzji organu stanowiącego.		
14.	Art. 1 pkt 49 – w zakresie dodawanych art. 59b-59e uOchrPrzyrody (w szczególności art. 59c)	Ponieważ w strefach ochrony migracji ma zabraniać się lokalizowania ogrodzeń, budowli oraz nowych obiektów budowlanych (proj. art. 59d), to taki akt prawa miejscowego powinien podlegać uzgodnieniu z gminą, powiatem lub województwem.	Projekty planów ogólnych gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w części dotyczącej strefy ochrony migracji, będą miały wymóg uzgodnienia z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na cel ustanowienia strefy (proj. art. 59d ust. 4 uOchrPrzyrody). Ponadto, tereny należące do gminy, powiatu lub województwa w planowanej strefie, mogą być planowane na inwestycje celu publicznego. Dlatego ustanowienie takich stref, które ograniczą możliwości zabudowy i rozwoju gospodarczego, powinno być ustalane z gminami, a w przypadku terenów, których właścicielem jest powiat lub województwo – także z nimi. Nie można tu też pominąć aspektu bezpieczeństwa – migracje zwierząt są ważne w ekosystemie, ale warto mieć na uwadze także możliwość ich kontrolowania pod kątem pojawiania się w obszarach zabudowanych.		
15.	Art. 1 pkt 49 – w zakresie dodawanego art. 59e	1)Kwestia organu odpowiedzialnego Organem odpowiedzialnym za ustalenie odszkodowania powinien być wojewoda jako organ administracji rządowej szczebla wojewódzkiego. W obecnej formule	Ad 1) Proponowany nowy przepis ustawy o ochronie przyrody art. 59e zakłada przyznanie odszkodowania za szkody poniesione w związku z ustanowieniem strefy ochrony migracji na zasadach określonych w art. 129-134 ustawy Prawo ochrony środowiska – a więc w drodze decyzji starosty (art. 131 POŚ). Skoro		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
		<p>odszkodowania miałyby ustalać starosta poprzez odwołanie do przepisów Prawa ochrony środowiska, na co nie możemy się zgodzić ze względów systemowych.</p> <p>Propozycja brzmienia przepisu: Za szkody poniesione w związku z ustanowieniem strefy ochrony migracji przysługuje odszkodowanie ustalane przez właściwego wojewodę na zasadach określonych w art. 129-134 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.</p> <p>2) Wskazanie, że wypłata odszkodowania spoczywa na Skarbie Państwa reprezentowanego przez wojewodę</p> <p>W przepisach odszkodowawczych brak wskazania kto wypłaca odszkodowania (mimo że mamy konkretny organ administracji rządowej nakładający ograniczenia). Propozycja: „Art. 59f. Obowiązany do wypłaty odszkodowań, o których mowa w art. 59e, jest</p>	<p>strefa migracji ma być ustanawiana na szczeblu wojewódzkim przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska, to decyzje w sprawie odszkodowania również winny być prowadzone przez administrację rządową na szczeblu wojewódzkim – czyli wojewodę. Przypominamy, że odszkodowanie ustala się w toku postępowania administracyjnego, a więc organ ponosi koszty – w OSR ani uzasadnieniu nawet nie pokuszono się o wskazanie, że zadanie to spadnie na starostów.</p> <p>Możemy przystać na takie rozwiązanie, jeśli w dodawanych artykułach znajdzie się stwierdzenie, że jest to zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej – ponieważ będziemy odnosić się do działania organu administracji rządowej. Jest to ważne zwłaszcza pod kątem tego, że wydawanie decyzji w trybach art. 129-134 POŚ w zasadzie zawsze wymaga powołania rzeczoznawców.</p> <p>Ad 2) W art. 59e nie określono kto wypłaca odszkodowanie. Jest jednak jasne, że odpowiedzialność spoczywa tutaj na Skarbie Państwa, ponieważ mamy do czynienia z ustanowieniem aktu prawa miejscowego przez organ administracji rządowej niezespołonej na szczeblu województwa, a więc bezpośrednią emanację Państwa (art. 123 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko). Jednak odwołanie się do art. 134 POŚ w ramach odesłania z projektowanego art. 59e może wprowadzić tu zamieszanie,</p>		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
		Skarb Państwa reprezentowany przez wojewodę.”.	ponieważ w przepisie POŚ mowa jest o odpowiedzialności za wypłatę odszkodowania SP reprezentowanego przez wojewodę w przypadkach gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości nastąpiło w wyniku wydania rozporządzenia Rady Ministrów, właściwego ministra albo wojewody. Brak jest więc aktu wydawanego przez RDOŚ, a taka podstawa jest konieczna chociażby do wskazania odpowiedzialnego za wypłatę odszkodowania w sentencji decyzji.		
16.	Art. 1 pkt 54 – w zakresie dodawanego art. 61b uOchrPrzyroda	<p>Przepis może budzić wątpliwości zarówno wśród wnioskodawców, jak i starostów, którzy mają wydawać zaświadczenia.</p> <p>1. Co, jeśli wnioskodawca przekroczy wymagany 3-miesięczny termin po wpisie gatunku na listę CITES?</p> <p>2. Co jeśli wnioskodawca nie ma absolutnie żadnych dokumentów, a nawet kopii, które chociażby poszlakowo sugerowały nabycie okazu przed wpisem na listę CITES?</p> <p>3. Do sprawnego wydawania zaświadczeń organ powinien szybko znajdować informację od kiedy dany gatunek jest na liście CITES – tego projekt nie gwarantuje, co wymusza każdorazowe sprawdzanie historii załączników do rozporządzenia Rady 338/97.</p>	<p>Wskazane problemy zasygnalizowali praktycy ze starostw.</p> <p>Ad. 1 – przepis narzuca na posiadacza okazu 3-miesięczny termin po wpisie na listę gatunków CITES do zawnioskowania o zaświadczenie od starosty. Co jednak ma zrobić organ, jeśli termin ten zostanie przekroczony? Czy starostowie mają odmawiać wydania zaświadczenia w drodze decyzji administracyjnej czy pozostawiać wniosek bez rozpatrzenia?</p> <p>Ad. 2 – zaświadczenie to instytucja prawa administracyjnego oznaczająca oświadczenie wiedzy organu – potwierdzenie faktu lub stanu prawnego na podstawie dostępnych temu organowi informacji lub danych. W zasadzie proponowana konstrukcja jest jednak zbudowana na zasadzie potwierdzania przez organ rzeczy od niego kompletnie niezależnej i nieweryfikowalnej. Projektodawcy w ust. 3 niejako dają możliwość przyniesienia „poszlaki” w postaci dokumentów, którą w jakiś sposób można uznać za dowód. Jednak praktycy pytają</p>		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
		4.Nie jest w zasadzie wyjaśniony cel wydawania takich zaświadczeń – prośba o pogłębienie uzasadnienia.	<p>w zasadzie na jakiej podstawie mają wydawać dokument cokolwiek potwierdzający, jeśli nie mają przedstawionej żadnej dokumentacji? Czy zaświadczenie ma się opierać wyłącznie na oświadczeniu posiadacza okazu? Jaki wtedy jest sens zaświadczenia?</p> <p>Ad. 3 – kwestia organizacyjna. Oczywiście organ może za każdym razem weryfikować czy dany okaz znalazł się na liście CITES, ale problematyczne jest odnajdywanie za każdym razem, kiedy dany gatunek wpisano na listę. Załączniki do rozporządzenia Rady 338/97 były nowelizowane już kilkunastokrotnie. Praktycy wskazują, że weryfikacja w takim przypadku czy wnioskodawca nie spóźnił się ze swoim wnioskiem może być żmudnym procesem. Należy rozważyć wśród elementów wniosku wskazanie przez wnioskodawcę daty objęcia okazu przez przepisy zmieniające rozporządzenie Rady 338/97.</p> <p>Ad. 4 – łączy się z ad. 2.</p>		
17.	Art. 1 pkt 54 – w zakresie dodawanego art. 61c ust. 3 uOchrPrzyroda	Proponujemy dopisać możliwość wezwania do pomocy Policji i Straży Granicznej.	RDOŚ będzie mieć prawo do kontroli i wezwania do pomocy m.in. straż gminną czy służbę celno-skarbową. W katalogu służb przydałaby się więc również Policja jako podstawowa formacja utrzymująca porządek i bezpieczeństwo wewnętrzne oraz Straż Graniczna (w przypadkach związanych np. z podejrzeniem przemytu zwierząt).		
18.	Art. 1 pkt 57 – w zakresie dodawanego art. 64 ust. 1a	Co w przypadku, gdy posiadacz okazu złoży wniosek o wpis do rejestru	Projektowana zmiana art. 64 wyłącza obowiązek wpisu do rejestru gatunków zwierząt wymienionych w załącznikach A i B		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
	uOchrPrzyrody	prowadzonego przez starostę, a będzie to dotyczyć gatunku z listy ministra, gdzie nie ma takiego obowiązku?	<p>rozporządzenia Rady wskazanych w rozporządzeniu Ministra właściwego do spraw środowiska, co jest dobrym rozwiązaniem.</p> <p>Pytanie jednak czy posiadacz okazów niepodlegających obowiązkowi rejestracji może dokonać wpisu na swój wniosek (np. podobne rozwiązanie zaproponowane jest w przypadku rejestracji jednostek pływających o długości do 24 m – jednostka, która nie podlega obowiązkowi rejestracji może być zarejestrowana na wniosek właściciela), czy starosta powinien odmówić wpisu do rejestru okazu wskazanego w rozporządzeniu Ministra, o którym mowa w art. 64 ust. 1a w przypadku złożenia takiego wniosku czy pozostawić wniosek bez rozpatrzenia?</p>		
19.	Art. 8 pkt 2 - w zakresie zmiany art. 33 ust. 1b ustawy o ochronie zwierząt	<p>Uwaga legislacyjno-językowa.</p> <p>Proponujemy zmianę szyku zdania, tak by docelowy przepis brzmiał następująco: „Jeżeli Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wydał zezwolenie na zabicie zwierząt objętych ochroną gatunkową, mogą one być uśmiercone także przy użyciu broni myśliwskiej przez osoby uprawnione do posiadania tej broni”.</p>	<p>Projektowana zmiana brzmi dosyć niezgrabnie językowo – „przy użyciu także broni myśliwskiej”. Płynniej brzmi „mogą być one uśmiercone także przy użyciu broni myśliwskiej”, co sugeruje różne rodzaje broni mogące być w użyciu, w tym broń myśliwską.</p> <p>Przepis w projekcie powinien brzmieć więc: „w art. 33 w ust. 1b po wyrazach „być uśmiercone” dodaje się wyraz „także”.</p>		
20.	Art. 11 pkt 3 – uchylenie art. 64 ust. 1 pkt 3 Prawa	Zamiast uchylać przepis można przemyśleć czy RDOŚ	Przedłużenie terminu do 21 dni przełoży się na długość wydawania tzw. wuzetek, za które w społecznym odczuciu będą odpowiedzialne		

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
	budowlanego	nie powinien mieć dłuższego terminu na odniesienie się do projektu decyzji o warunkach zabudowy (14 dni).	organy gminy, a nie RDOŚ.		